

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4T/89/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120014838
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Korbeľová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120014838.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Eva Korbeľová, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. 09. 2021 v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

I. O. R. D. A. P. Í. T. , nar. XX. XX. XXXX v L., trvale bytom L. E.. K. XX, Ľ.

sa podľa § 285 písm. a) Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 1 Pv 61/20/6601- 43 zo dňa 18. 12. 2020 doručenej tunajšiemu súdu dňa 21. 12. 2020, pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., ktorého skutku sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, že od mesiaca september 2018 do dňa 04.02.2020 v obci Ľ.A. L. A.. L.. E.. K. XXX/XX, okr. Banská Bystrica v tam nachádzajúcom sa rodinnom dome, psychicky týral a fyzicky napádal svoju manželku T. O. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ľ., L.C.. E.. K. XXX/XX, okr. Banská Bystrica, s ktorou žil v spoločnej domácnosti na adrese trvalého bydliska tak, že jej neustále vulgárne nadával a ponižoval ju so slovami, že je „piča sprostá vyjebaná, že je ako mater kurvisko“, často ju fyzicky napádal tým spôsobom, že jej otvorenou dlaňou dával facky, ťahal ju za vlasy, v dôsledku čoho jej spôsoboval niekoľkodňovú bolesť hlavy, rukou ju udieral po zadku, po ruke, taktiež ju chytal pod krk, rôzne ju obmedzoval v bežnom spôsobe života a zakazoval jej pozeráť televízor, kde naposledy vo večerných hodinách dňa 04.02.2020 v čase o 23:30 hod. v rodinnom dome na adrese trvalého bydliska v stave opitosti vošiel do izby, kde spala a začal jej do očí svietiť svetlom z mobilného telefónu, následne z nej strhol prikrývku a začal ju štípať do boku, chytil ju za ruky a vytiahol z postele, kde ona z obavy pred ním ušla z izby smerom dolu do kúpeľne, kde sa zavrela, kde prišiel za ňou a pokúšal sa vytlačiť dvere na kúpeľni, kedy sa snažila privolať pomoc tak, že zubnou kefkou búchala o radiátor, no kefkou jej vyrazil z ruky a dlaňou jej dal facku na ľavú časť tváre, potom od dverí odišiel a vtedy vybehla z domu von, kde zavolala políciu, čím manželke T. O. C. vážne ohrozoval psychické zdravie, používaním hrubých a neslušných vulgarizmov spôsoboval nadmerný stres a fyzicky ju napádal, v dôsledku čoho bola u nej diagnostikovaná zmiešaná úzkostná a depresívna porucha, teda jej spôsoboval fyzické a psychické utrpenie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Dňa 21. 12. 2020 bola súdu doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 1Pv 61/20/6601-43 zo dňa 18. 12. 2020 na I. O., nar. XX. XX. XXXX, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný I. O. odmietol tvrdenia obžaloby, spáchanie skutku poprel, cítil sa byť nevinným, pričom ku svojej výpovedi z prípravného konania uviedol, že to čo vypovedal povedal v strese a nie všetko tam uvedené, je pravdou.

Popísal, ako sa spoznal s manželkou - poškodenou T. O. C., ich rodinný život a problémy, ktoré spôsobovali nezhody v ich bežnom živote. K samotnému skutku uviedol, že poškodená ako jeho manželka si založila farmu na ktorú jej on doniesol rôzny statok, aby sa mohla ona starať len o deti a statok a nechodiť do práce, čo ona neskôr nechcela a chcela sa zamestnať. Toto aj urobila, s čím on nesúhlasil a z tohto dôvodu vznikali medzi nimi vzájomné konflikty.

K udalostiam zo dňa 04.02.2020 uviedol, že bol doma, lebo mali choré deti, ktoré on strážil asi do 16:00 h., kedy prišla domov z roboty manželka. Táto však išla večer na obecný úrad, odkiaľ sa vrátila okolo 20:30 h., na čo sa strhla hádka kvôli statku a peniazom. Jednalo sa o bežnú výmenu názorov, on to už ani za hádku nepovažoval. Nepoprel, že dačo poškodenej povedal, jeho nadávky boli síce vulgárne, ale nie až tak, ako je to uvedené v obžalobe. Zdôraznil, že nadávanie bolo vzájomné. Poprel, že by poškodenú budil, okrem prípadu, keď táto chrápala a vtedy prišli deti ku nemu. Aj v deň skutku poškodenú nezobudil, zobudila sa sama na to, ako on prišiel do izby, kde bola na zemi spadnutá lampa, ktorú chcel zodvihnúť.

Tiež poprel fyzické napadnutia, že by mal poškodenú kopať alebo štípať, a ak vo výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že jej dal dve slabé facky, tieto boli len ozaj slabé. Čo sa týka chytenia pod krk, on ju pod krk nechytal, ale ak ju chytal, chytil ju vlastne za bradu vtedy, keď nespravila niečo, čo mala spraviť, pričom sa mu vtedy poškodená smiala do očí. Takéto facky a chytenie pod krk, však on nepovažuje až za taký fyzický útok, aby bol za to súdený. Priznal, že to ani on nepovažuje za normálne chovanie, ale vzniklo to zo situácie, keď poškodená neurobila to, čo by bežne ako žena mala robiť, poškodená ako manželka a matka si totiž neplnila svoje základné povinnosti v domácnosti a on už nevedel, ako má túto situáciu riešiť.

Na odstránenie rozporov s jeho výpoveďou z prípravného konania opakovane uviedol, že vtedy bol vykoľajený, nikdy predtým nezažil, aby ho zobrala polícia, pričom pri výsluchu si vyšetrovateľ štylizoval jeho výpoveď podľa svojho a zapisovateľka nezapisovala to, čo on hovoril. Navyše mu nechceli dať ani tabletky na vysoký tlak.

Na doplňujúce otázky uviedol, že manželke nenadával tak, ako je uvedené v obžalobe, teda že je „piča sprostá vyjebaná, že je ako mater kurvisko“. Za vlasy ju neťahal, keď tak, len ju chytil za cop. Čo sa týkalo udretia po zadku, to sa jej dotkol, keď išla okolo neho ako netýkavka. Chytenie pod krk ako uviedol, bolo vlastne chytenie za bradu. Poškodená sa vôbec nestarala o domácnosť, stále pozerala do telefónu. Žiadnym spôsobom ju neobmedzoval v jej záľubách, televízor mohla pozeráť kedy chce, len raz ju poslal preč, keďže spolu nespávajú a chcela pozeráť televízor, kde bol on. Dňa 04. 02. 2020 jej prikryvku nestrhol, on vtedy chcel len vypnúť svetlo, poprel, že by jej vtedy svietil do očí telefónom. Tiež ju vtedy neštípal do boku ani ju nechytal za ruku a nevytiahol z postele. Keď odišla do kúpeľne, je pravdou, že sa chcel dostať dnu, ale vtedy ona dvere povolila a vtedy aj búchala po radiátore kefkou, ktorú jej chcel zobrať. Vtedy je možné, že jej dal facku a išiel následne spať.

V závere výpovede poukázal na to, že počas manželstva zažili s poškodenou aj zlé veci, prišli o dve deti a v ťažkých chvíľach si s poškodenou vždy pomáhali. Chodili spolu na návštevy, na Oravu k jeho rodine, po kamarátoch, na plesy, koncerty. Keď bola poškodená na materskej, finančne všetko ťahal on, potom si poškodená chcela otvoriť živnosť, on jej kúpil aj staršie auto a zároveň poprerábal celý dom. Ešte aj v čase, kedy sa mal podľa obžaloby stať skutok, chodievali na výlety. Tiež zdôraznil, že pri ich vzájomných hádkach, si poškodená vedela svoj názor presadiť, vždy musela mať posledné slovo, pričom aj z jej strany na neho boli fyzické ataky, kedy ho ona zvykla buchnáť alebo búchať do neho päšťami.

Svedkyňa - poškodená T. O. C. pri svojom vypočutí pred súdom sa pridriavala svojej výpovedi z prípravného konaníam a potvrdila, že sa situácia v jej manželstve s obžalovaným výrazne zmenila potom, ako ona nastúpila do zamestnania, keďže chcela mať svoj príjem, chcela sa oslobodiť vo vzťahu s obžalovaným, s čím on nesúhlasil. Svoju nespokojnosť vyjadroval slovne, zle na ňu pozeral, používal vulgarizmy, ale potvrdila, že vulgarizmy používala aj ona. Navyše dodala, že k používaniu vulgarizmom zo strany obžalovaného, nedochádzalo až tak často. Popísala obsah výčitiek, ktoré na jej adresu uvádzal obžalovaný, teda že je lenivá, neporiadna, pričom pripustila, že doma nebolo vždy všetko urobené, ako

malo byť, ona mala na starosť detí, domácnosť a celý statok. Keď mal teda obžalovaný výčitky, tiež potvrdila, že niektoré veci prestala robiť úplne.

Ďalej uviedla, že zvyčajne po slovnom konflikte to vyvrcholilo fyzickým útokom, obžalovaný jej dal facku po líci, ktoré boli slabé, neboleli, alebo ju chytil pod krk, vlastne ju držal pod bradou, teda nebolo to škrtenie. Čo sa týka kvákania za vlasy, tak vlastne jej chytil cop a potiahol za vlasy, vlastne za tým účelom, aby ona pozerala na neho a aby sa s ním rozprávala. Za psychické týranie považovala to, že ju obžalovaný obmedzoval, s kým sa môže - nemôže rozprávať, pričom to ona aj tak nedodržiavala. Tiež ju ponižoval a to tým, že jej rozprával také veci, že nič nedokázala ani nič nedokáže. Toto pôsobilo na jej zdravotný stav, mala stavy úzkosti, boli jej predpísané antidepresíva, brala lexaurin, ktoré jej ale robili zle, na kontrole na psychiatrii však nebola, lebo to nevyhovovalo jej zamestnávateľovi. Potvrdila, že občas požívala aj ona alkoholické nápoje a že bolo obdobie, keď viac požívala alkohol a to v dôsledku celkovej situácie. V okolí nenašla oporu keď sa sťažovala, preto sa aj sťažovať prestala, lebo každý to len zjednodušoval, preto ani neverila policajtom, že sa tým budú zaoberať, keď ich volala.

K osobe obžalovaného uviedla, že on tiež pracoval a práce okolo domu si rozdelili a teda sa aj obžalovaný staral o domácnosť, aj o deti. Potvrdila, že pri výmene názorov s obžalovaným si aj ona vedela presadiť svoj názor, ale keď obžalovaný trval vehementne na niečom, ustúpila. Pri fyzických útokoch, keď jej napríklad dal obžalovaný facku, stalo sa, že ho aj ona odstrčila, môže byť, že ho udrela aj päťou, navzájom zvyšovali aj hlas. V čase skutku nebola na PN, ani hospitalizovaná v dôsledku správania sa obžalovaného a potvrdila, že v tej dobe chodili aj na výlety a jej vzťah s rodinou obžalovaného bol dobrý. V závere ešte uviedla, že v deň zadržania obžalovaného si zobrala dovolenku a bola za ním na OO PZ v Slovenskej Ľupči, kde ju však nepustili.

Svedkyňa E. C., matka poškodenej vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že s jej dcérou - poškodenou a obžalovaným sa stretávala len na dvore, veľmi sa spolu nerozprávali, preto nemá vedomosť o tom, čo sa stalo, ona o ničom nevie, ak sa hádali, tak sa hádali len doma, dcéra sa jej nesťažovala. K ich domácnosti uviedla, že poškodená varí, avšak neudržiava taký poriadok, ako by si to ona predstavovala. Vie, že boli v predmanželskej poradni. K osobnosti poškodenej uviedla, že ako je zamestnaná, tak jej stúplo sebavedomie, vie si povedať svoj názor. Za vzniknutú situáciu viní W. K., ktorá mala poškodenej poradiť, aby podala na obžalovaného trestné oznámenie, čo vzniklo len tak z ničoho.

Svedkyňa W. R. K. uviedla, že poškodenú pozná už od puberty, stretáva sa s ňou raz až dvakrát do týždňa, často si spolu volajú a o všetkých veciach vie len z telefonátov s poškodenou, alebo z osobných stretnutí, teda ona osobne účastná na konfliktoch medzi obžalovaným a poškodenou nebola, len jedenkrát v parku bola svedkom toho, že obžalovaný kričal na poškodenú, že niečo čo mala, neupratala a ona mu na to povedala, že to urobí neskôr. Na poškodenej nikdy zranenia nevidela, ale pôsobila ako osoba bez duše. Na tému ohľadom zavolania policajtov sa rozprávali viackrát, ale nemyslí si, že by podanie trestného oznámenia bolo výsledkom toho, že by ju ona na to nahovorila. Čo sa týka poškodenej, táto si podľa svedkyne vie presadiť svoj názor, aj ho povedať. Je citlivá, starostlivá, nepôsobila na ňu utiahnuto a pri ich stretnutiach bola vždy upravená, učesaná.

Svedok E. O. ako i svedok G. O., bratia obžalovaného a švagrovia poškodenej opakovane zhodne uviedli, že oni osobne nikdy neboli svedkom konfliktov medzi poškodenou a obžalovaným a tiež sa im nikdy ani poškodená nesťažovala na okolnosti, ktoré im boli prečítané obhajkyňou uvedené v obžalobe, ako skutky, ktorých sa mal dopúšťať obžalovaný na poškodenej. Poukázali na to, že keď prišla poškodená k nim na návštevu, rozprávali sa normálne, bolo to podľa nálady, v akej bola. Tiež konzumovala alkohol, dala si nejaké pivo, víno, ako sa to robí na návšteve. Niekedy však nimi a rodinou obžalovaného poškodená opovrhovala, bola dôležitá. Na druhej strane, keď oni prišli na návštevu k bratovi, domácnosť bola zanedbaná, bol tam aj polročný neporiadok. Svedok G. O. navyše potvrdil, že poškodená aj s deťmi raz prišla k nim na Oravu a bolo to preto, že mali doma nejaké nezhody. O čo sa jednalo uviesť nevedel.

Svedkyňa I. Š., ktorá je s obžalovaným v priateľskom vzťahu a poškodenú pozná tiež, ako jej spolužiačku, s ktorou neskôr tiež mala bližší vzťah po narodení detí a jej presťahovaní sa do Lubietovej uviedla, že zostala prekvapená, keď zistila, že sa vedie toto konanie. Je pravdou, že sa vzájomne posťažovali na svojich manželov, a keď bola poškodená triezvejšia, bola ostrá. Keď mala vypité, všetko bolo na poriadku a sa smiala. Poškodená popíjala alkohol každý deň, každý deň si dala pivo a svedkyňa potvrdila, že s poškodenou pi li aj spolu. Nikdy ale nebola svedkom a tiež sa jej nikdy poškodená nesťažovala na okolnosti, ktoré jej boli prečítané obhajkyňou uvedené v obžalobe, ako skutky, ktorých sa mal dopúšťať obžalovaný na poškodenej. V domácnosti u nich doma bola, bol tam bodrel, pritom vtedy

poškodená nepracovala, bola doma a ráno jej chodila upratovať pani. Poškodená si vždycky vedela presadiť svoj názor. U poškodenej nikdy nevidela nejaké známky fyzického týrania také, aké mali iné ženy v Ľubietovej, ktoré boli týrané, keďže podľa svedkyne ona vie, ako vyzerajú týrané ženy. Poškodená nebola utiahnutá, ani málo nerozprávala, nemala žiadne fyzické známky týrania. V minulosti sa stretávali 5-6x do týždňa, už tri roky nie, v poslednom období sa s poškodenou odcudzili, keď sa stretnú, ani sa nepozdravia.

V závere svedkyňa potvrdila, že pred pojednávaním bola ovplyvnená osobou, ktorej meno nechcela uviesť, ale bolo to zo strany poškodenej, aby vypovedala na obžalovaného.

Aj svedok C. Š., ktorý je kamarátom obžalovaného a s poškodenou sú vzdialenejšia rodina, tiež nikdy nebol svedkom a tiež sa mu nikdy ani poškodená nesťažovala na okolnosti, ktoré boli prečítané obhajkyňou a ktoré sú uvedené v obžalobe, ako skutky, ktorých sa mal dopúšťať obžalovaný na poškodenej. Keď sa rozprával s poškodenou, táto sa mu nikdy nesťažovala, že by ju obžalovaný týral alebo takéto veci, pri rozhovoroch sa správala vždy normálne, o osobnejších veciach sa nerozprávali. Podľa neho sa aj v manželstve obaja správali normálne a myslí si, že domácnosť po finančnej stránke ľahal obžalovaný.

Svedok C. G. uviedol, že má ohľadom neporiadku v domácnosti poškodenej s ňou skúsenosť a to z minulosti, kedy sa mu na poškodenú sťažoval iný jeho kamarát, ktorý žil s poškodenou a to čo sa týkalo veľkého neporiadku, zanedbanej domácnosti, chov a premnoženie mačiek, výkaly, zápach a podobne. Svedkyňa C. P. I. pri svojej výpovedi okrem iného uviedla, že poškodená je jej pacientkou od 01.02.2018, pričom sa s ňou 2x rozprávala o psychických problémoch a to 10.09.2018 a 20.09.2018, kedy poškodená rozprávala o starostiach v rodine a ona jej odporučila psychologické a psychiatrické vyšetrenie, pričom nevedela uviesť, či sa týchto vyšetrení poškodená zúčastnila. V dokumentácii nemala zaznamenané, že by predpísala poškodenej nejaké lieky. Navyše, nakoľko s rodinou poškodenej majú spoločných priateľov, ani pri styku mimo ambulancie si nevšimla medzi obžalovaným a poškodenou problémové správanie, obžalovaného nevnímala ako agresívneho človeka.

Vo veci bolo v prípravnom konaní vypracovaných viacero znaleckých posudkov, s ktorým obsahom sa súd oboznámil a z ktorých boli zistené tieto skutočnosti:

Zo znaleckého posudku č. 23/2020 vypracovaného znalcom C. O. B. k posúdeniu závislosti obžalovaného I. O. od alkoholu vyplýva, že u neho bol zistený syndróm závislosti od alkoholu v klinicky rozvinutom štádiu, jedná sa o alkoholizmus v zmysle choroby. Počas páchania trestnej činnosti sa u obžalovaného jednalo o jednoduchú opitnosť a na základe jej záverov navrhla znalkyňa obžalovanému uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou.

Znalkyňou G. C. J. bol vypracovaný znalecký posudok č. 8/2020 z ktorého záverov vyplýva, že aktuálny vývoj v oblasti intelektových schopností je u poškodenej T. O. C. v pásme vyššieho nadpriemeru. V osobnosti nie je prítomná patológia, ktorá by neumožňovala primerané fungovanie v bežnom živote. Poškodená sa viac spolieha na vlastný úsudok ako na spätnú väzbu z okolia. Dobre toleruje stres, zostáva kľudná aj v záťažových situáciách, nemá sklony k impulzivite. Pocit vlastnej hodnoty je extrémne nízky, sebahodnotenie negatívne, čo sa zdá byť dôsledkom nahromadených negatívnych životných skúseností a pocitu neúspechu. U poškodenej je úroveň krátkodobej pamäti nadpriemerná, nie sú prítomné tendencie účelovo zvýrazňovať svoje ťažkosti, manžela na verbálnej úrovni hodnotí pozitívnejšie ako to vnútornej emocionálne prežíva, čo svedčí proti úmyselným tendenciám poškodiť obvinenému. Neboli u nej zistené deficity intelektu, vnímania alebo pamäti, ani iné osobnostné charakteristiky, ktoré by znižovali všeobecnú vierohodnosť a nebola zistená motivácia poškodiť obžalovanému.

Poškodená však podľa znalkyne nepopisuje dostatok príznakov adekvátnej intenzity, ktoré by boli charakteristické pre posttraumatickú stresovú poruchu, čo však môže súvisieť s jej dostatočnými zvládacími mechanizmami. Objektívne sa u nej vyskytujú príznaky posttraumatickej stresovej poruchy v podobe prežívania bezmocnosti a snahou získať pomoc z vonku, s následnou nadmernou ostražitosťou a obavou z ohrozenia.

Poškodená T. O. C. bola počas prípravného konania vyšetrená C. O. B. znalcom z odvetvia psychiatria, z ktorého vyšetrenia bol vypracovaný znalecký posudok č. 68/2020 zo záverov ktorého vyplýva, že nebola znalcom u poškodenej zistená duševná porucha, ktorá by mala vplyv na jej schopnosť správne vnímať a vypovedať. U poškodenej bola zistená akcentovaná osobnosť s pithiatickými rysmi a rysmi emočnej

nestálosti, ktorá je z forezného hľadiska považovaná za trvalú poruchu liečbou neovplyviteľnú. U poškodenej bol zistený abúzus alkoholu bez prítomnosti jednoznačne preukázateľných znakov závislosti a zmiešaná úzkostne depresívna porucha v anamnéze.

U poškodenej nebol zistený tzv. syndróm týranej osoby, kde sa však nejedná o medicínsku diagnózu. U poškodenej neboli zistené následky fyzické ani psychické týrania. Poškodená bola 26.09.2018 vyšetrená na psychiatrickej ambulancii PK FNsP F. D. R Banská Bystrica zo záverom F41.2 (zmiešaná úzkostne depresívna porucha) a F43.2 (adaptačná porucha).

Následne boli v konaní pred súdom osobne vypočuté obe znalkyne G.. C. J., ako i C.. O. B., ktoré napriek obsahu výpovede obžalovaného a poškodenej na hlavnom pojednávaní, v celom rozsahu zotrvali na záveroch nimi vypracovaných znaleckých posudkov.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj s listinnými dôkazmi, medzi ktoré patrili ambulantná správa, správy C.. D., rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37P/30/2020, odpis registra trestov, výpis ÚEP, správy na obžalovaného, po prečítaní ktorých, žiadne pripomienky a ani námietky neboli.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný doposiaľ nebol súdom trestaný.

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov MV vyplýva, že obžalovaný bol 2x priestupkovo postihnutý a zároveň z miesta trvalého bydliska nie je bližšie charakterizovaný.

Z priebežnej správy z výkonu probačného dohľadu obžalovaného I. O. probačného a mediačného úradníka s výkonom práce na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 2Pr/10/2020 vyplynulo, že uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 0Tp/18/2020 zo dňa 08. 02. 2020, súd ponechal obvineného I. O. na slobode pri nahradení dôvodov väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a zároveň mu uložil viacero povinností a obmedzení, špecifikovaných v tomto rozhodnutí, okrem iného i zákaz úmyselne sa priblížiť k poškodenej T. O. C. na vzdialenosť menšiu ako 5 m spolu so zákazom zdržiavať sa v blízkosti jej obydľia, ako i zákaz požívania alkoholických nápojov.

Podľa tejto správy sa obžalovaný pravidelne dostavuje na výkon probačného dohľadu, ktorý po prepustení z cely predbežného zadržania vykonával na Okresnom súde Námestovo, keďže išiel bývať k rodičom na adresu M. E. XXX. Dňa 09. 03. 2020 bol výkon probačného dohľadu postúpený Okresnému súdu Banská Bystrica z dôvodu, že sa presťahoval najskôr do J., M. XXX/XX a neskôr so súhlasom PaMÚ a manželky - poškodenej do Ľ. k strýkovi manželky na adresu X. XXX/X. V Ľubietovej bývajú aj jeho deti, s ktorými nechce stratiť kontakt a aj v Ľubietovej pracuje ako SZČO - ťažba dreva v k. ú. Ľubietová (Obecné lesy Ľubietová). Dodržiava všetky súdom uložené povinnosti a obmedzenia.

Probačný a mediačný úradník je po celý čas v pravidelnom telefonickom kontakte aj s poškodenou T. O. C., ktorá sa podľa jej vyjadrenia nebojí obžalovaného, ani nemá obavu o svoj život a zároveň uviedla, že možno si celú situáciu len viac pripúšťala, keďže bola v neustálom strese. Potvrdila, že rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37P/30/2020 zo dňa 01. 07. 2020, právoplatný dňa 25. 07. 2020 bolo manželstvo rozvedené. Tiež podľa poškodenej obžalovaný určite dodržiava zákaz požívania alkoholických nápojov, pretože dennodenne telefonuje s deťmi alebo sa s nimi stretáva a poznala by, keby požíval alkoholické nápoje. Dodržiava aj zákaz priblížiť sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 5 m. Deti chodia za otcom, ktorý býva v susedstve v podnájme, striedajú sa s výchovou, riadne pracuje, riadne si plní vyživovaciu povinnosť na dve maloleté deti vo výške 160 € a 140 €, chce sa s deťmi pravidelne stretávať a podieľať sa aj na ich starostlivosti a výchove. Podľa poškodenej by nebolo dobre, keby toto všetko stratil a išiel do výkonu trestu.

V závere probačný a mediačný úradník, vzhľadom k tomu, že počas celej doby výkonu probačného dohľadu obžalovaný vedie riadny život a dodržiava súdom uložené povinnosti a obmedzenia, konštatoval, že probačný dohľad plní svoj účel.

Podľa § 2 ods.10 Tr. por. súd je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie. Dôkazy obstaráva z úradnej povinnosti, pričom právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Súd je ďalej povinný v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, obdobne, ako i v konaní prípravnom, neboli zistené žiadne skutočnosti a okolnosti, ktoré by obžalovaného I. O. zbavovali trestnej zodpovednosti v zmysle § 23 Tr. zák.

Podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., sa zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby dopustí kto týra blízku osobu alebo osobou, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo - správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, a taký čin spácha závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

V zmysle ustanovenia § 127 ods. 4 Tr. zák. sa blízkou osobou na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pocítovala ako ujmu vlastnú.

Týraním je teda zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie, teda musí ísť o konanie, ktoré týraná osoba pociťuje pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť, ako ťažké príkorie. Na naplnenie znakov tohto trestného činu treba, aby v dôsledku páchatel'ovho týrania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie, a to ktorýmkoľvek konaním taxatívne uvedeným v § 208 ods. 1 písm. a) až e) Tr. zák. Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie sa pritom rozumie taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb najmä pred domácim násilím a zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel.

Závažnosť konania spočíva v tom, že je narušený záujem spoločnosti na ochrane osôb pred tzv. domácim násilím, čím sa dostal páchatel' do rozporu s ustanovením Trestného zákona.

Je prirodzené, že v tzv. prípadoch domáceho násillia, kedy sa skutky dejú za zatvorenými dverami, často jediným priamym dôkazom býva výpoveď poškodennej osoby, keďže sa stáva, že je jediným svedkom útoku. Bolo by teda v rozpore so zásadami, na ktorých je trestné konanie postavené, aby podozrivé osoby, ktoré popierajú vinu, boli uznávané vinnými iba na základe jednoduchého prevzatia tvrdení jedinej osoby, ktoré môžu byť tak čírou pravdou ako aj bezbrehým klamstvom, prípadne niečo medzi tým. Na druhej strane je neakceptovateľné, aby páchatelia domáceho násillia boli beztrestnými iba preto, že ujma poškodených osôb nie je preukázateľne inak, než výpoveďou poškodennej osoby hoc aj nanajvyš pravdivou. Ak by bol akceptovaný takýto prístup, štát by sa stával garantom beztrestnosti páchatel'ov domáceho násillia, čo je v materiálnom právnom štáte neprípustné. Preto je možné oprieť výrok o vine aj o jediný dôkaz výpoveďou poškodennej osoby, ak táto je nespochybniteľná, logická, konzistentná, jej obsah nie je v rozpore s inými dôkazmi resp. rozpor možno v kontexte celkového dokazovania odstrániť, nie sú prítomné okolnosti, ktoré by degradovali vierohodnosť svedka, jednoducho a neexistujú

pochybnosti o hodnovernosti dôkazu. Naopak v prípade, ak sa vyskytnú nezanedbateľné pochybnosti o hodnovernosti takejto výpovede, nemožno o takýto jediný dôkaz oprieť výrok o vine, čo vyplýva z princípu prezumpcie neviny zakotvené v § 2 ods. 4 Tr. por. a naň nadväzujúcej zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného,“ (pozri aj R 28/1998)

V naznačenom smere súd vyhodnotil výpoveď poškodenej T. O. C. v súhrne ostatných dôkazov, ako aj zohľadniac samotné okolnosti výpovede, resp. jednotlivých výpovedí poškodenej a dospel k záveru, že existujú podstatné pochybnosti o vierohodnosti jej výpovede, keďže tieto neboli konzistentné, interpretácia skutočností, o ktorých poškodená svedčila, sa v priebehu konania menila a bola ovplyvnená jej aktuálnym prežívaním a to za zistenia, že zo strany poškodenej došlo k vyhodnocovaniu situácie s tendenciou k zjednodušovaniu.

Podľa tvrdenia obžaloby, ktorá vychádzala jednoznačne len z výpovede poškodenej T. O. C. (zo žiadneho iného vykonaného dôkazu takéto skutočnosti nevyplynuli), malo byť vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní preukázané, že obžalovaný od mesiaca september 2018 do dňa 04.02.2020 v obci L. L. A. L. E. K. XXX/XX, okr. Banská Bystrica v tam nachádzajúcom sa rodinnom dome, psychicky týral a fyzicky napádal svoju manželku tak, že jej neustále vulgárne nadával a ponižoval ju so slovami, že je „piča sprostá vyjebaná, že je ako mater kurvisko“, často ju fyzicky napádal tým spôsobom, že jej otvorenou dlaňou dával facku, ťahal ju za vlasy, v dôsledku čoho jej spôsoboval niekoľkodňovú bolesť hlavy, rukou ju udieral po zadku, po ruke, taktiež ju chytil pod krk, rôzne ju obmedzoval v bežnom spôsobe života a zakazoval jej pozerať televízor, kde naposledy vo večerných hodinách dňa 04.02.2020 v čase o 23:30 hod. v stave opitosti vošiel do izby, kde spala a začal jej do očí svietiť svetlom z mobilného telefónu, následne z nej strhol prikrývku a začal ju štipať do boku, chytil ju za ruky a vytiahol z postele, kde ona z obavy pred ním ušla z izby smerom dolu do kúpeľne, - zubnou kefkou búchala o radiátor, no kefkou jej vyrazil z ruky a dlaňou jej dal facku na ľavú časť tváre, potom od dverí odišiel čím mal manželke T. O. C. vážne ohrozovať psychické zdravie, používaním hrubých a neslušných vulgarizmov, spôsobovať nadmerný stres a fyzicky ju napádať, v dôsledku čoho bola u nej diagnostikovaná zmiešaná úzkostná a depresívna porucha, teda jej spôsoboval fyzické a psychické utrpenie.

Zo spáchania žalovaného skutku mal byť podľa obžaloby obžalovaný I. O. usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkyne - poškodenej T. O. C. a svedkyne W. R. K..

S týmito tvrdeniami však súd nemohol súhlasiť a tieto nakoniec ani nezodpovedali skutočnostiam zisteným v súdnom konaní.

V prvom rade súd, na rozdiel od obžaloby, výpovede poškodenej T. O. C. z prípravného konania a konania súdneho nepovažoval za konzistentné, keďže napriek vyššie uvedeným tvrdeniam obžaloby poškodená pri svojom vypočutí pred súdom, viaceré tvrdenia obžaloby a jej výpovede z prípravného konania, uviedla na správnu mieru a v podstate potvrdia argumenty obžalovaného I. O., že sa jednalo v podstate o manželské nezhody, súvisiace s ich rozdielnymi názorov na vedenie domácnosti a starania sa o rodinu.

Poškodená T. O. C. pred súdom potvrdila, že

- k používaniu vulgarizmov zo strany obžalovaného na jej osobu nedochádzalo až tak často, a navyše vulgarizmy používala aj ona na obžalovaného, teda to bolo vzájomné,
- ak ju ponižoval tým, že uvádzal, že je lenivá, neporiadna, pripustila, že doma nebolo vždy všetko urobené, ako malo byť, niektoré veci prestala robiť úplne,
- ak po slovnom konflikte to vyvrcholilo fyzickým útokom a obžalovaný jej dal facku po líci, táto bola slabá, stalo sa, že ho aj ona odstrčila, udrela ho aj päťou a navzájom zvyšovali na seba aj hlas,

- čo sa týka chytenia pod krk, vlastne ju držal pod bradou, teda nebolo to škrtenie,
- ťahaním za vlasy myslela to, že ju obžalovaný chytil za cop a potiahol, vlastne za tým účelom, aby ona pozerala na neho a aby sa s ním rozprávala,
- ak ju obžalovaný obmedzoval, s kým sa môže - nemôže rozprávať, toto ona aj tak nedodržiavala a svoj názor si vedela presadiť,
- v čase skutku nebola na PN, ani hospitalizovaná v dôsledku správania sa obžalovaného a potvrdila, že v tej dobe chodili s obžalovaným aj na výlety a k rodine obžalovaného, ku ktorej ona mala dobrý vzťah,
- potvrdila, že občas požívala aj ona alkoholické nápoje a že bolo obdobie, keď aj viac požívala alkohol a to v dôsledku celkovej situácie.

Za dôležitý dôkaz súd považoval aj správu probačného a mediačného úradníka z výkonu probačného dohľadu obžalovaného, kedy sa poškodená vyjadrila, že možno si celú situáciu len viac pripúšťala, keďže bola v neustálom strese a sama vyslovila názor, keďže obžalovaný po rozvode ich manželstva denne denne telefonuje s deťmi, stretáva sa s nimi, striedajú sa s výchovou detí, obžalovaný riadne pracuje a riadne si plní vyživovaciu povinnosť, nebolo by dobre, keby toto všetko stratil a išiel do výkonu trestu.

Kľúčovou svedkyňou podľa obžaloby okrem poškodenej, mala byť svedkyňa W.. R. K., táto sama potvrdila, že ona osobne účastná na konfliktoch medzi obžalovaným a poškodenou nikdy nebola, na poškodenej nikdy žiadne zranenia nevidela a napriek tomu, že sa s poškodenou rozprávali viackrát na tému ohľadom zavolania policajtov, poprela, že by to bola ona, kto nahovoril poškodenú, aby podala trestné oznámenie na obžalovaného.

Iného názoru bola matka poškodenej svedkyňa E. C., ktorá síce nemala vedomosť o tom, čo sa malo udiať a za vzniknutú situáciu viní práve svedkyňu W.. R. K., ktorá mala poškodenej poradiť, aby podala na obžalovaného trestné oznámenie, čo vzniklo len tak z ničoho.

Ani ostatní svedkovia osobne vypočutí pred súdom neboli priamymi svedkami takého konania, ako bolo kladené obžalobou za vinu obžalovanému a títo sa vyjadrovali len k osobe tak obžalovaného I. O., tak aj poškodenej T. O.T. C..

Súd zároveň ani zo znaleckého dokazovania vykonaného v tejto trestnej veci nezistil, že by poškodená v partnerskom spoluzití s obžalovaným zažívala psychické utrpenie, neznesiteľné príkorie, veľké trápenie, súženie, muky alebo podobné, spôsobované konaním obžalovaného. Naopak poškodená dokázala vo vzájomných interakciách s obžalovaným odolávať, vzdorovať, priečiť sa mu a opätovať mu jeho konanie

Poškodená podľa znalkyne G.. C. J. nepopisuje dostatok príznakov adekvátnej intenzity, ktoré by boli charakteristické pre posttraumatickú stresovú poruchu, čo však môže súvisieť s jej dostatočnými zvládacími mechanizmami. Objektívne sa u nej vyskytujú príznaky posttraumatickej stresovej poruchy v podobe prežívania bezmocnosti a snahou získať pomoc z vonku, s následnou nadmernou ostražitosťou a obavou z ohrozenia.

Znalkyňou C.. O. B. nebola u poškodenej zistená duševná porucha, ktorá by mala vplyv na jej schopnosť správne vnímať a vypovedať, ale bol zistený abúzus alkoholu bez prítomnosti jednoznačne preukázateľných znakov závislosti a zmiešaná úzkostne depresívna porucha v anamnéze. Taktiež u poškodenej nebol zistený tzv. syndróm týranej osoby, neboli zistené následky fyzického ani psychického týrania.

Podľa súdu v tomto prípade nie je možné hovoriť o týraní, pretože na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 208 Tr. zák. musí ísť o spôsobenie fyzického alebo psychického utrpenia blízkej osobe, pričom týraním v zmysle uvedeného ustanovenia je zlé zaobchádzanie, ktorým páchatel prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, vyznačujúce sa mierou trvalosti, pričom musí však ísť o konanie, ktoré blízka osoba pre jeho intenzitu, hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.

Pri týraní musí byť splnená vlastnosť jednoznačného rozdelenia roly tyrana a obeť. Ak obeť dokáže vrátiť facku, klásť odpor - aktívne konať - udieranie päťami do pleca, do ramena, boxovanie päťami do obžalovaného poškodenej, prejav vzdoru a nesúhlasu, ignorácia požiadaviek

obžalovaného poškodenou alebo útočiť verbálne - invetívy, používanie vulgarizmov, vyprovokovanie hádky, presadzovanie si svojich záujmov, svojho názoru, to znamená, že poškodená svoj hnev pri konfliktoch s obžalovaným dokázala uvoľniť navonok aj vo vzťahu k údajnému tyranovi - nesporne v tomto prípade nie je splnená podmienka týrania. Navyše z opisu hádky je zrejmé, že poškodená má zachovanú schopnosť sa brániť, urobiť napriek - keď poškodená sama uviedla, ak ju obžalovaný kritizoval za nejaké práce, tieto prestala robiť úplne, odignorovala jeho požiadavky, nerešpektovala napr. jeho požiadavku, aby sa s niektorými osobami nerozprávala, kritizovala obžalovaného- jeho konanie, jeho vlastnosti, požívala alkohol, nápoje, išla do práce napriek jeho opakovaným žiadostiam, že do práce nemusí ísť, nech sa radšej stará o domácnosť, o deti, stala sa aj poslankyňou v Obecnom zastupiteľstve v Ľubietovej, zúčastňovala sa zasadnutí, chodila neskoro večer domov, konaním obžalovaného jej nebolo nikdy spôsobené také ublíženie na zdraví-poškodenie zdravia, ktoré by si vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, či hospitalizáciu, poškodená nikdy nebola PN, jediný raz bola na vyšetrení u psychológa, avšak žiadneho ďalšieho sedenia - terapie sa nezúčastnila, vykonávala všetky práce- domáce a v zamestnaní, starala sa o deti, nebola nijak obmedzená pri výkone bežných činností, nebol sťažovaný jej obvyklý spôsob života, vedela prejavovať hnev, čo sú ďalšie skutočnosti, ktorá poškodenú vylučujú úplne z role obeť.

Tu treba dať aj do pozornosti, že aj odborná literatúra zdôrazňuje, že obojstranné násilie - fyzické a psychické, ktoré je výsledkom konfliktného vzťahu, nie je týraním. Týranie vychádza voči bezbrannej žene, ktorá nerobí nič, len sa bojí, o čom v danom prípade nie jej možné vôbec hovoriť.

V tejto súvislosti - na podklade výpovedí obžalovaného I. O., ale predovšetkým poškodenej T. O. C., kedy išlo o vzájomné hádky, v ktorých boli aktívnymi ako obžalovaný tak aj poškodená keď si veľmi aktívne vzájomne vulgárne nadávali, sa nedá hovoriť o trestnom čine týrania.

Na základe hore uvedených zásad súd po vykonanom dokazovaní a jeho vyhodnotení jednotlivo každý dôkaz zvlášť, ako i v ich súhrne, mal za to, že u obžalovaného I. O., nedošlo v plnom rozsahu k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, z ktorého dôvodu ho súd nemohol uznať vinným z obžaloby a to ani čiastočne, keďže dokonca ani sama poškodená nepotvrdila resp. neuviedla, že by sa obžalovaný voči nej správal tak, ako je to bolo obžalovanému obžalobou kladené za vinu.

Z platnej judikatúry súdov je zrejmé, že výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť o tom, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, spáchal obžalovaný. Aj keď bol obžalovaný dôvodne podozrivý, že sa dopustil zažalovaného trestného činu, avšak výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne, a nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodit' bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, treba obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. por., oslobodiť spod obžaloby.

Zásada náležitého zistenia skutkového stavu pritom vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde sa nedá bezpečne zistiť, ktorý variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd ten, ktorý je pre obvineného priaznivejší. Je teda zrejmé, že ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov a na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní súd nemôže urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok uvedený v obžalobe, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného a tohto neuznať za vinného.

Súd riadiac sa hore uvedenými zásadami dospel k záveru, že vzhľadom na všetky pochybnosti, ktoré ostali i po vykonanom dokazovaní, nemôže uznať obžalovaného I. O. vinným zo spáchania žalovaného skutku a preto podľa § 285 písm. a) Tr. por. ho spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil, nakoľko na základe výsledkov dokazovania, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, súd nemohol urobiť jednoznačný záver o tom, že sa vôbec stal skutok uvedený v obžalobe.

Zo všetkých uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech.

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.